

Dingsdag

den 3 Januarij.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Donderdag* en *Zaterdag*, is, voor den prijs van f 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — Voor *Buitengewone Couranten* of *Bijlagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebragt.

OVERZIGT DER GEBEURTENISSEN DES JAARS 1831.

Was er ooit een jaar, waarin hoop en vrees afwisselden, zonder dat een van beide hare vooruitzichten zag bewaarheden; waarin de verwachtingen der grootste staatkundigen te schande werden; waarin vreeselijke oorlogswolken de Natien bedreigden, zonder uit te barsten of weg te drijven; waarin de geest des kwaads, van wien men de ijsselijkste verwoestingen en omkeering der maatschappelijke orde en aller welvaart vreesde, als door eene onzichtbare hand werd tegen gehouden: — het was het jaar, dat wij voleindigd hebben. Nog staat *Europa* gewapend, gelijk in deszelfs begin: tweemaal brak de vredezon door; — neen! zij scheen door te breken, doch straks pakten de nevelen zich weder oopen, en onze vooruitzichten zijn zoo donker als immer. Doch de roem des *Nederlandschen* volks is in dit jaar, zoo wel in een zedelijk als krijgsk. stig opzigt, hooger dan in eeuwen gerezen. *Hooger dan immer*, zullen wij niet zeggen; want vlijers der volken zijn even gevaarlijk als vlijers der vorsten, en de mannen der zestiende en zeventiende eeuwen hebben wij nog niet bereikt.

In den beginne des jaars waren de gezanten der vijf groote mogendheden van *Europa*, *Oostenrijk*, *Rusland*, *Pruissen*, *Engeland* en *Frankrijk*, bijeen, om over het lot van *Belgie* uitspraak te doen. De verandering van het ministerie in *Engeland*, hetwelk nu geheel tot *Frankrijk* overhelde, deed vele zwaarigheden voorzien, daar beide mogendheden zich nu even zeer tot *Belgie* neigden, als men wist, dat de drie andere mogendheden, voorstanders der wettigheid, ons regerend stamhuis en het daaraan getrouwe *Noord-Nederland*, hetwelk met voorbeeldige zelfopoffering tot deszelfs handhaving toeschoot, begunstigen. Reeds dadelijk zag men den invloed der plaats, waar de bijeenkomst gehouden werd — *Londen* — op den gang der onderhandelingen. De *Engelsche* ministers, steeds op de plaats tegenwoordig, en waarvan er één in den raad der conferentie (dus was de naam der bemiddelaars) zat, hadden natuurlijk veel vooruit boven de gezanten, die hunne instructien van verre af moesten verwachten, en die zeer onderhevig waren aan den invloed, dien *Engeland*, bij 't welk zij gedeeltelijk als gezanten geaccrediteerd waren, op hen oefende. Deze aanmerking kan misschien wel iets tot opheldering van het anders onverklaarbare gedrag der conferentie bijdragen.

Dadelijk begon men met eenen harden eisch aan de *Nederlandsche* regering. Zij had, bij het uitbarsten des oproers, de *Belgische* havens in staat van blokkade verklaard. Zij hief dit besluit bij den wapenstilstand op, met uitzondering van de *Schelde*, bepaaldelijk van *Antwerpen*, uit hoofde dat alsdan vijandschepen hare verdedigingslijn moesten doorzeilen. Doch daar de *Belgen* hoognaamd geene voorwaarden aanhooren wilden, en de *Schelde* was opengesteld, eischte men zulks van den Koning; doch tevens, om blijk van onpartijdigheid te geven, dat de *Belgen* het door hen bereide *Maastricht* tot op denzelfden afstand, waarop zij den 17^{den} November gestaan hadden, moesten vrijlaten. De 20sten Januarij was de bepaalde dag tot de staking der vijandelijkheden op beide punten; de *Nederlanders* onderwierpen zich, doch de *Belgen* bleven nog verscheidene weken in den omtrek van *Maastricht*.

Het scheen alsof de conferentie dit ongelijk, den Koning aangedaan, door spoedige en gunstige beslissing zijner aangelegenheden wilde vergoeden. Ten minste werd op dien zelfden 20sten Januarij, waarop de *Schelde* beropend werd, dat merkwaardige elfde protocol te *Londen* geteekend, waarbij de staat der *Vereenigde Nederlanden*, wat het grondgebied betreft, in denzelfden toestand geplaatst werd als in 1790 (dus juist op een tijdstip dat *Belgie* ook vroeger zijne onafhankelijkheid had bevestigd). *Luxemburg*, als een deel des *Duitschen* rijks, werd geheel aan den Koning der *Nederlanden* toegekend. Zeven dagen later kwam het niet minder merkwaardige twaalfde protocol, waarbij men $\frac{1}{3}$ der *Nederlandsche* schuld ten laste van *Belgie* stelde, en waartegen echter de *Vereenigde Nederlanden* niet alleen de vrije vaart uit de *Schelde* langs in den *Rijn*, maar ook op de kolonien, op gelijken voet als hunne eigene ingezetenen, aan de *Belgen* moesten vergunnen.

De Koning nam beide die protocollen reeds in Februarij aan, doch de *Belgen* weigerden zulks volstandig. In hun congres, waaruit alle bedaard onderzoek verbannen was, bleef men, al tierend en scheldend, bij de conferentie aandringen op het bezit van *Staats-Vlaanderen*, *Venlo* en *Maastricht*, die alle in 1790 tot de republiek behoord hadden. Doch dit was de eenige bezigheid niet van dit ligchaam, waarvan razenden, als RODENBACH, ROBAULX en PIERSON, vaak de tolken waren. Men gevoelde de noodzakelijkheid, om, na de uitsluiting van het *Nassausche* stamhuis, die reeds in het voorleden jaar was geschied, toch eens eindelijk eene keuze van een' Vorst, en wel van een' Koning, te doen. Twee personen kwamen daartoe vooral in aanmerking: de hertog van LEUCHTENBERG, zoon van EUGENIUS BEAUHARNAIS, en de hertog van NEMOURS, zoon van den Koning van *Frankrijk*. Voor den eersten waren degenen, die de onafhankelijkheid van *Frankrijk* begeerden, en derhalve de geestelijken; voor den tweeden de *Franschegezinden*, en dus de meeste liberalen. In deze omstandigheid week *Frankrijk* van zijn beginsel: *geene tusschenkomst*, af: want den zoon van NAPOLEON'S stiefzoon begeerde LODEWYK FILIPS geenszins tot nabuur. Hij deed zulks aan de *Belgen* weten, doch tevens met een officieel berigt, dat hij hen ook zijnen zoon niet tot Koning zou geven. Dit was voor den schijn: want, hoezeer de geheime onderhandelingen van den *Franschen* minister SEBASTIANI met het *Belgische* bestuur nog met een' sluier bedekt zijn, zoo schijnt het toch zeker, dat hij door zekeren kolonel LAWOESTINE in 't geheim voor de keuze van NEMOURS gewerkt heeft. Het is nog onbekend, of het gelijktijdig bekend gemaakte besluit der *Fransche* regering, van de gemaakte bepalingen omtrent de grenzen en de schuld niet als dwangbepalingen voor beide partijen te zullen beschouwen, met die onderhandelingen te *Brussel* in eenig verband stonden. Hoe het zij: LEUCHTENBERG eenmaal door *Frankrijk* geweerd zijnde, schoot nu, meende men, niemand dan NEMOURS over. De wafte *Belgen*, die kort te voren LEUCHTENBERG'S beeldtenis als 't ware aanbeden hadden, deden nu even zoo omtrent NEMOURS, nadat hij door eene kleine meerderheid was verkozen.

Eene bezending ging naar *Parijs* om den jongeling de kroon aan te bieden. Doch de andere mogendheden, met name *Pruissen* en *Engeland*, konden eenen *Franschen* koningszoon niet als vorst van *Belgie* dulden; dit zou eene soort van inlijving geweest zijn, die men wilde voorkomen. De revolutionaire partij in *Frankrijk* daarentegen dreef den Koning tot de aanneming, als eene geringe vergoeding voor het verlies van *Belgie*. Maar het ministerie, of misschien de Koning zelf, was te beschroomd om *Europa* voor 't hoofd te stooten. Men gaf aan het gezantschap een openbaar gehoor, beklagde daarin de treurige noodzakelijkheid, die tot eene weigering dwong, maar betuigde altijd genegenheid voor *Belgie* te zullen gevoelen en de natie te zullen beschermen. Weinige beloften der *Fransche* regering zijn zoo goed gehouden als deze.

Thans werd het hoofd des naar *Frankrijk* afgevaardigden gezantschaps STRLET DE CROKER, een man, die vroeger in schapen gedaan en bij de Staten-Generaal dikwerf de rol van potsenmaker gespeeld had, tot Regent van *Belgie* verkozen. Doch hij was geheel zonder magt. Het congres regeerde hem, gelijk de revolutionairen het congres. *Belgie* vertoonde het afzigtigste tooneel van ellende, verwarring en snoodheid, terwijl in *Nederland* orde, ondergeschiktheid en geestdrift voor het vaderland alle gemcederen vervulden, en de zelfopoffering van VAN SPENK eene bewondering wekte, die slechts gelegenheid wachte, om tot navolging, althans tot strijd voor den heiligen geboortegrond, over te gaan.

Intusschen bleven de protocollen, zoo lang *Frankrijk* dezelve niet voor verplichtend erkende, onuitgevoerd. Maar terwijl de *Belgische* zaak dus hangende bleef, hadden er in het oosten en zuiden van *Europa* twee andere uitbarstingen van den revolutiegeest plaats, die twee mogendheden van het Heilig Verbond bezig hielden, en *Frankrijk* ruim spel schenen te geven. In *Polen* was reeds, in het laatst van November 1830, een opstand voorgevallen, die sedert zoodanig voortholde, dat men op *Belgie's* voorbeeld, den *Russischen* Keizer de gehoorzaamheid afzeide, en zijn geheele stamhuis van den *Poolschen* kroon afsloot. Spoedig scheen echter deze omwenteling ten einde te zullen spreken, als in Februarij trokken de *Russen*, onder den overwinnaar der *Tweede*,

die zonder de *Engelsche* staatkunde aan het *Turksche* rijk een einde zou hebben gemaakt, — onder DIEBITSCH van den *Balkan*, — in verscheidene kolommen aan den *Bug* binnen *Polen*. De nationale afkeer der *Polen* en *Russen* onderling, was althans niet minder dan die der *Belgen* en *Nederlanders*. De haat, die genen bezield, tegen oude erfvijanden (in 1612 hadden de *Polen* te *Moskow* geheerscht) werd nog versterkt door den ondankbaren afval der *Polen*, die, door de vereeniging met *Rusland*, groote en onschatbare voordeelen hadden genoten. Doch deze waren van hunne zijde gereed om de hernomene onafhankelijkheid met hun bloed te bezegelen. De eerste voordeelen der *Russen*, die met ongewonen spoed het geheele land aan den regter oever der *Weichsel* tot *Praga* toe bemagtigden, werden door de verwachte verovering der voorstad van *Warschau* niet opgevolgd, die de *Polen* met heldenmoed, en beter geluk dan hunne vaderen tegen *SUWAROW*, verdedigden. Tweemaal stieten de *Russen* voor *Praga* het hoofd, hoewel zij ten tweeden male zeer nabij hun doel waren, zoo dat het gerucht der inneming van *Praga* en zelfs van *Warschau* zich reeds verspreidde.

In het begin van Maart verhieven plotselijk de bewoners van het hertogdom *Modena*, van *Parma* en van de pausselijke legatien in *Italië*, *Bologna*, *Ferraro* en *Romagna*, het hoofd, verklaarden zich onafhankelijk en stelden eene nieuwe regering in. — De *Fransche revolutionnären* werkten hier, gelijk in *Polen*, doch nog meer openlijk, ten krachtigste mede, en LA FAYETTE liet zich ten sterkste aan zijne vrije *Italiaansche* broeders gelegen liggen. In *Turkije* poogde zelfs de *Fransche* gezant GUILLEMINOT de *Porte* tegen *Rusland* op te zetten: en alles deed eenen algemeenen oorlog voorzien, toen Koning *LODEWYK FILIPS* ter goeder ure zijn ministerie veranderde, den naar de hevige partij overhellenden *LAFITTE* daaruit verwijderde en *CASIMIR PERRIER* aan het hoofd plaatste.

Hoe men ook, als *Nederlander*, over dezen staatsman denken moge, als wereldburger kan men niet voorbij, hem te bewonderen en hoog te achten. Hij nam met zijne deels nieuwe, deels aangeblevene ambtgenooten, maar die hij met zijnen geest wist te bezielen, gelijk hij aan hun hoofd werd gesteld, de verhevene taak op zich, om in *Frankrijk* het gedrocht der omwenteling en regeringloosheid te breidelen en den algemeenen vrede voor *Europa* te behouden. Hij beteugelde de miltzucht, die, genoegzaam maandelijks, in de straten van *Parijs* dreigende oproeren stichtte: hij duldde het, en wist het aan de talrijke omwentelingsgezinden te doen dulden, dat *Oostenrijk* in *Italië* tusschen beide kwam, de laffe *carbonari* bijna zonder bloedvergieten deed uiteen stuiven en de orde herstelde in 's Pausen gebied; hij weêrhiel de *Franschen* van de zoo vurig, ook in de kamers, verlangde tusschenkomst ten behoeve van *Polen*, riep GUILLEMINOT, op de klagen van *Rusland*, uit *Turkije* terug, en hij vaardigde, eenmaal in het bestuur gevestigd, aan *TALLEYRAND* bevel uit, om het protocol van den 20sten Januarij, wegens de grenzen van *Nederland*, goed te keuren. (Tot dat over de schulden had hij ongelukkig den moed niet). Na deze toetreding zou alles geschikt zijn, en bij eenige veêrkracht van de *Engelsche* zijde hadden de *Belgische revolutionnären* moeten gehoorzamen. Zij hadden zich in April weder bij alle weldenkenden in *Europa* gehaat gemaakt, door de vrijheid der drukkers, die eenige *Oranje*-gezinde dagbladen, volgens het erkende regt, gebruikten, door plunderingen te storen, en in *Gent*, waar, ten gevolge der verdwenen welvaart, alle gezeten burgers naar het onde bestuur verlangden, buiten de wet te stellen, terwijl hier de snoodste mishandeling aan zoogenaamde *Oranje*-gezinde fabrikeurs werden aangedaan, welke men niets dan hunne gevoelens verwijten kon. De 1sten Junij werd door de conferentie bepaald als de laatste termijn van onderwerping der *Belgen*. Doch de *Engelsche* commissaris bij den regent te *Brussel*, lord *PONSOMBY*, wist door zijne kuiperijen te *Brussel* de *Oranje*-gezinde partij om den tuin te leiden, derzelve stappen bij de conferentie te belletten, en deze met eenen hoogen dunk van den moed en de kracht van het *Belgische* volk te bezielen, opdat zij aan geen gewapenden dwang zou denken. Tevens wist hij den *Belgen* wel degelijk in te scherpen, dat het voorstel wegens de schuld slechts eene raadgeving was, en dat men *Luxemburg* wel voor geld zou kunnen bekommen. Dit alles geschiedde waarschijnlijk volgens bevelen van lord *GREY*, *Engelands* eersten minister en *PONSOMBY*'s schoonbroeder, om den *Belgen* eenen nieuwen troon-candidaat, *LEOPOLD* Prins van *Saksen-Coburg*, smakelijk te maken, wien men ook, door hem als waarborg voor den vrede voor te stellen, uit zijne gemakkelijke en voordeelige stelling in *Engeland* astroonde, zoo dat deze Vorst meer te beklagen dan te beschuldigen is. Het gelukte, en de conferentie liet zich in een voor *Europa* ongelukkig oogenblik, tot behoud des vredes, wegslepen om de protocollen te laten varen, het behoud van *Maastricht* en *Luxemburg* voor den Koning twijfelachtig te stellen, en aan de *Belgen* zekere enclaves of tusschenliggende landstreken in het oude gebied der republiek toe te staan. De *Belgische* minister *LE BEAU* bewerkte door allerlei listige beloften bij de *Belgen* de aanneming dier 18 nieuwe artikelen; doch de Koning der *Nederlanden* verwierp dezelve niet alleen, maar besloot, verontwaardigd over

KOBURG's aanneming der kroon, zonder naar zijne toestemming te wachten, aanvullenderwijze te werk te gaan. Dit geschiedde na eene voorafgaande krachtige Nota aan de vijf mogendheden, op den 1sten Augustus.

De wereldkent, den tiendaagschen veldtocht, waarin de Prins van *Oranje*, na eene lange rust, na vergeefsche pogingen, om de zaken in der minne te schikken en *Belgie* voor het stamhuis te behouden, met eene kracht verrees, die een onzer dichters zeer gelukkig met die van *ACHILLES*, na zijn voor de *Grieken* zoo noodlottig stilzitten, heeft vergeleken. De *Belgen*, die dreigden, de *Hollanders* over den *Moerdijk* terug te jagen, die gedurig klaagden, dat de mogendheden hun niet vergunden, die ellendigen, door eenen verraderlijken wapenstilstand beschermd, aan te vallen en tot in hunne moerassen te vervolgen; waar *DAINE* met 50,000 man *Amsterdam* wilde plunderen, — deze *Belgen* zagen, in ruim tien dagen, dit laatste volk der aarde; gelijk zich *RODENBACH* uitdrukte, tot op twee uren afstands van *Brussel*, binnen *Leuven*, en meesters der geheele provincie *Limburg* en van half *Antwerpen*. — Maar hier vond de *Nederlandsche* dapperheid eenen onverwachten tegenstand. *Belgie* was met *Frankrijk* op een' eenigzins gespannen voet. De Koning van dit rijk had in zijne aanspraak aan de kamers de stichting der *Belgische* vestingen op de *Fransche* grenzen aangekondigd. Doch de *Belgen* zelve niet alleen, ook de *Engelschen* en andere mogendheden verzetteden zich daartegen. Van zijnen kant wilde Koning *LODEWYK FILIPS* den *Belgischen* gezant *LE HON* niet erkennen, eer deze zaak gevonden was. Deze moeilijkheden zouden misschien de zaak der *Belgen* grootelijks benadeeld hebben, toen eensklaps de inval der *Hollanders* de *Franschen* in hunne vrienden veranderde. *CASIMIR PERRIER*, die eene kamer van afgevaardigden (waarop geheel *Europa* het oog hield gevestigd) had bijeengeroepen, en op het punt was, daarin de minderheid te bekomen, die ook zijn post reeds had nedergelegd, nam dien dadelijk weder op zich, zoodra *LEOPOLD* den *Franschen* Koning te hulp riep. In zulk eene gesteldheid kan men het roer van staat niet laten varen: dadelijk werden dus 50,000 man *Franschen* tot hulp van het benarde *Belgie* bestemd, en onze troepen, die de vaderlijke regering niet nutteloos opofferen wilde, bekwamen last tot den aftogt, dien zij, bekrond met roem en zelfs de bewondering der *Franschen* wegdragende, na den vijand doodelijk vrees te hebben ingeboezemd, volbragten. De 9de en 12de Augustus, de dagen van *Hasselt* en *Leuven*, zullen in onze geschiedenis prijken, gelijk die van *Rosbach* in de *Pruissische* jaarboekel.

Ondertusschen was in *Polen* ook de beslissing nabij. Na den tweeden mislukten aanval op *Praga*, had zich de opstand ook in *Litthauen*, eerstijds met *Polen*, thans met *Rusland* vereenigd, uitgebreid. Om hetzelfde in *Volhynie*, (ten zuiden van *Litthauen* gelegen, en daar mede in hetzelfde geval) te bewerkstelligen, werd de dappere en ondernemende generaal *DWERNITZKI*, afgevaardigd, die de *Russen* terugdrong, en in het eerst eenige voordeelen behaalde, doch daarop door eene groote overmagt aangevallen, zich op het *Oostenrijksche* grondgebied moest bergen, en aldaar de wapenen neêrleggen. Om de *Litthausche* opstandelingen te ondersteunen, trachtte de thans bevelvoerende *Poolsche* generaal *SKRZYNETZKI* een leger onder den generaal *GIELGUD* met de hoofdmagt derwaarts te geleiden: doch hij werd door *DIEBITSCH* bij *Ostrolenka* aangestast en in een bloedigen slag tot den terugtocht gedwongen; *GIELGUD* nogtans drong naar *Litthauen* door. Maar ook deze werd door de *Russische* magt naar *Pruissen* gedreven, en op de grenzen door de zijnen vermoord. Zijne troepen moesten de wapenen neêrleggen, en bleven op het *Pruissische* grondgebied.

Intusschen was de overwinnaar der *Turken*, *DIEBITSCH*, aan de vreeselijke ziekte, die *Europa* teisterde, de *cholera*, overleden, en door den eenigen, dien hij in roem evenaarde, *PASKEWITSCH*, overwinnaar van *Eriwan*, opgevolgd. Deze besloot nu tot eene stoute onderneming die hem volkomen gelukte: den overtocht over den breeden *Weichsel*, aan welks westeroever de hoofdstad *Warschau* gelegen is. Nu was het lot van *Polen* beslist: met langzame doch zekere stappen trokken de *Russen* voort, en op den 7den September de hoofdstad *Warschau* binnen, na eenen hevigen storm, waarin de *Russen* herhaalde malen verschooning en vergiffenis aanboden, die telkens door de heethoofden, welke drie weken te voren de stad met moord en doodslag vervuld hadden, werd van de hand gewezen. Voorbeeldig was het gedrag en de krijgstuicht der *Russen*, die, na de overgave eener zoo lang bestormde stad, nogtans niet aan plundering noch mishandeling dachten. Voor het overige is *Ruslands* handelwijze met *Polen*, na de herovering, staatkundig beschouwd, van hardheid niet vrij te pleiten; het verbieden der *Poolsche* cocarde, het verbannen van al de officieren van het leger der onafhankelijkheid, die zich niet in *Polen* onderwierpen; het verbieden van het leeren der *Fransche* taal, waarvoor de *Russische* in de plaats gesteld wordt, enz. zijn geene gunstige voorboden voor de herstelling van het koninkrijk *Polen*, 't welk ook de *Russische* grooten, die de Keizer zeer ontzien moet, geenszins verlangen.

Verbazend was de eerste indruk, dien de val van *Warschau* te *Polen*

verwekte. Doch daar het ministerie den oproermakers het hoofd bood, verloor zich allengs hunne razernij in geschreeuw, en verdween eindelijk, gelijk de nagalm eener zware klok. CASIMIR PERRIER hield zijne vreedzame staatkunde vol; en van lieverleede vergaten de lichtzinnige Franschen Polen geheel.

In Engeland was men intusschen bezig, met eene *Bill* tot verbetering (zoo 't heette) der gebrekkige volksvertegenwoordiging bij het parlement door te zetten. De Koning en zijne hoog-liberale ministers waren het daaromtrent met de meerderheid der dagbladschrijvers en de meerderheid der middelbare en mindere klasse eens, terwijl de hoogere gedeeltelijk voor den ouden form waren. Inderdaad ging de wet in het lagerhuis door, doch werd in dat der lords van de hand gewezen. Zekerlijk baarde dit in het eerst een geweldig geschreeuw bij de zoogenaamde *Hervormers*, doch allengs bedaarde men en gehoorzaamde. De Koning schorschte nu de bijeenkomsten van het parlement, en deed eene andere meer gewijzigde wet opmaken. In dien tusschentijd brak een vervaarlijk oproer te *Bristol* uit, hetwelk met plundering, moord en brandstichting van geheele straten verzeld ging, en alléén aan de tegenwoordigheid van eenen tegenstander der hervorming in zijne hoedanigheid als regter te diere stede zijnen oorsprong verschuldigd was. De *Anti-Hervormers* namen daaruit aanleiding, om den geest dier verbetering in den regeringsform te kenschetsen, en uit de vruchten den aard van den boom aan te wijzen.

Intusschen had LEOPOLD, door Engeland en Frankrijk als Koning der Belgen erkend, vergeefsche moeite gedaan, die erkenning ook van Oostenrijk en Pruisen te verwerven. De gezanten te Londen waren thans ijverig bezig, om een vredesverdrag tusschen Nederland en België tot stand te brengen. De wederzijdsche gevolmagtigden bragten hunne eischen in, doch de conferentie, dezelve onvereinigbaar achtende, stelde zelv' een vredeverdrag in 24 artikelen op, hetwelk zij aan de goedkeuring der beide partijen voorleide, doch in zeer beslissende uitdrukkingen en als hare uiterste wilsbepaling.

Belgie, door de dagen van Augustus van deszelfs hoogen toon en aanmatigheden diep vervallen, nam dadelijk en onvoorwaardelijk het verdrag aan, waardoor het zijne vroeger zoo hoog opgevoerde eischen van Staats-Vlaanderen, Maastricht, Venlo en de vesting Luxemburg met het *Duitsche* gedeelte des groot-hertogdoms vaarwel zeide, zich voor het *Waalische* gedeelte tot den afstand van Roermond, Sittard en de geheele landstreek tusschen Maastricht en Venlo verstond, en aannam, 8,400,000 guldens van de schuld te betalen; doch tegen eene geheele vrije en onbelemmerde gemeenschap met *Duitschland*, te water en te lande, over het *Nederlandsche* grondgebied heen, op denzelfden voet als de *Nederlanders* zelve. Het antwoord des Konings, thans bekend geworden, was rustig, waardig, een onafhankelijk en tevens vredelievend Vorst waardig; het wilde de onderhandeling over Luxemburg van die over de *Nederlandsche* grenzen afscheiden; het *Belgische* aandeel der schuld tegen den koers van Julij 1830 tot kapitaal brengen, doch volstrekt niet onvoorwaardelijk de vaart door onze binnenwateren toestaan. Thans verwacht Europa met angstvalligheid het besluit der conferentie. Zij heeft zich zekerlijk te veel gehaast om met België, nog vóór het antwoord des Konings, een verdrag te sluiten, waarbij LEOPOLD zou erkend worden, doch men beweert, dat verscheidene der groote mogendheden deze voorbarige daad hunner gezanten niet hebben bekrachtigd, waardoor de hoop ontstaat op eene, zoo niet spoedige, dan toch voordeelige afdoening onzer zaken, zonder den gruwel eens algemeenen oorlogs, die vele, anders goedgehartige menschen, met onbegrijpelijk lichtzinnigheid inroepen. Dat zij slechts de jongste raadpleging in de Staten-Generaal, over onze geldmiddelen, inzien!

Even zoo hebben sommigen zich voor eenige weken verheugd over eenen opstand der armen tegen de rijken te Lyon, wel het gevolg der heerschende regeringloosheid in Frankrijk, doch gevoed en aangevuurd door de heillooze sekte der *Simonisten*, der vijanden van ware godsdienst (onder de vormen eener hiërarchie) van de maatschappelijke orde en zelfs van het eigendom. Men verheugde zich, omdat dit oproer het gematigde ministerie van PERRIER zwarigheden in den weg leide! Doch met ongemeene veerkracht en snelheid heeft dit ministerie dat dreigende broeinest, hetwelk zoo ligt in andere landen zou kunnen overgebracht zijn, gesmoord. — Mogt de binnen- en buitenlandsche vrede in Europa zich dit jaar bevestigen, en de jammerlijke verbindtenis, op België's voorbeeld, der *Carlismen* en *Demagogen*, die zelfs een CHATEAUBRIAND zoekt aan te moedigen, worden te leur gesteld!

De groote gebeurtenissen in West- en Oost Europa hebben de aandacht van Griekenland afgetrokken. Dit ongelukkige land, ten proef aan hevige partijschappen, die eensklaps door de verbranding der *Grieksche* vloot in de havens van Poros (door Grieken zelve van het eiland Hydra), en nog wel onder den beroemden MIATLIS, die hierdoor voor altijd zijnen naam schandvlekte, en door den moord van den edelen president DISTRAS voor het oog van Europa uitbarstten. Deze vreeselijke

moord, door de zonen van den roover-kapitein PIETRO-BEY, zoude de *Grieksche* natie al in een zeer ongunstig daglicht stellen, indien hare ongehuchelde droefheid over den moord haars weldoeners, en de wraak, op zijne moordenaars geoefend, haar niet geregtvaardigd had. Ondertusschen blijft Hydra nog oproerig. De Sultan, die in zijne plans van beschaving zijns volks met eene vaste hand voortgaat, en daarin zelfs door den vreeselijken brand van Pera niet gestoord is, heeft eindelijk ook de magtigste der *Aziatische* en *Europische* rebellen, de pacha's van Bagdad en Scutari, ten onder gebragt.

In Zuid-Amerika, waar nog steeds in de weleer Spaansche bezittingen de treurigste regeringloosheid heerschte, barstte nu ook in Brazilië eene omwenteling uit, die Keizer PEDRO I naar Europa dreef, alwaar zijn broeder, de slager MIGUEL, nog steeds in Portugal het bewind voert, en door de tuchtiging, die hij van Frankrijk bekomen heeft en die hem zijne vloot kostte, niet verbeterd is. Mogt het jaar 1832 zijne bloeddorstige regering, die niet in de negentiende eeuw te huis behoort, doen eindigen!

Het jaar 1831 heeft nog eene noodlottige merkwaardigheid erlangd door eene besmettelijke ziekte, de Cholera, uit Oost-Indiën over Tartarië, Perziën en Rusland naar Europa gekomen, waar zij in Polen, Pruisen, Hongarije, Duitschland en Engeland groote verwoestingen heeft aangerigt, doch door Gods goedheid ons Vaderland, hoewel van twee kanten bedreigd, en door de drukke scheepvaart vooral blootgesteld, nog genadig verschoond heeft. Mogt deze geessel, gelijk de oorlog in 1832, even als twee onweerswolken van ons afdrijven!

FRANKFORT, den 29sten December.

Het wordt thans vrij eenparig als zeker aangenomen, dat Keizer Nicolaas het traktaat met België niet geratificeerd heeft; doch men is het nog niet eens over den juistten inhoud van 's Keizers verklaring, aangaande dit traktaat. Onderscheidene lezingen zijn daarvan reeds medegedeeld, doch iets officieels is daarvan tot dus verre nog niet bekend geworden. Volgens brieven uit Berlijn, wil het Russische kabinet de laatste besluiten van de Londensche conferentie enkel als voorstellen beschouwd hebben, die de belanghebbende partijen kunnen aannemen of verwerpen, en weigert hetzelfde voorts den Belgischen staat te erkennen, zoo lang Nederland niet op eene vrijwillige wijze te dien einde tot een verdrag gekomen is.

— Volgens brieven uit Polen, werden daar te lande nog gedurig menschen in hechtenis genomen, die bij de tegenwoordige regering verdacht zijn. De voormalige president *Rambowski*, *Radoinski* en anderen zijn onlangs naar Rusland vervoerd.

— Nadat de opstandelingen in het kanton Neuchâtel door de regeringstroepen geslagen waren, zijn eene menigte derzelve naar het kanton Waadt gevlugt. De jongste berigten uit Zwitserland melden, dat zij aldaar ontwapend en naar hunne haardsteden teruggezonden zijn. *Bourquin* en de overige aanvoerders waren naar Villeneuve gezonden en aldaar onder toezigt der politie geplaatst. — Volgens brieven uit Neuchâtel intusschen, zou zich eene nieuwe bende opstandelingen van 5 of 600 man onder *Eugénier* vereenigd hebben, en zou dezelve de koningsgezinden zelfs geslagen, en Valangin ingenomen hebben. De neef van den generaal *Pfjel* zou gesneeveld zijn.

— Berigten uit Rome, van den 15den dezer, melden, dat de hertogin van Berry aldaar weder uit Napels teruggekomen is. Zij zou echter, dacht men, niet lang te Rome verblijven, maar zich naar Lucca begeven.

De tijdingen uit den kerkelijken staat luiden bij voortdoring ongunstig voor de regering. In de provincien vertoont zich een geest van wederspannigheid, die de grootste zorgen baart. De Paus heeft zoo veel geregelde krijgsmagt trachten te organiseren, als slechts mogelijk was, en het Pauselijke leger bedraagt tegenwoordig verscheiden duizend man; doch deze magt is nog niet voldoende om de sterk bevolkte gewesten, die het gezag van Rome trotseren, in bedwang te houden. Men denkt deshalve, dat misschien wel op nieuw Oostenrijksche hulp zal worden ingeroepen.

PARYS, den 26sten December.

(Uit eenen brief.)

Men begint hier het gedrag van Nederlands Koning en der Hollandsche natie naar waarde te schatten. In een vol koffijhuis, naast de *Variétés*, werd gister avond openlijk gezegd: men wordt jaloersch over zulk eenen Koning, en zulk eene brave Natie. Het oproer in het Dauphiné, voornamelijk te Grenoble, schijnt weder gedompt te zijn. Men heeft dus rust, zoo lang het duurt, en er weder op eene andere plaats oproer uitbreekt. Het koninklijk gezag te Neuchâtel, in Zwitserland, schijnt meester te zijn gebleven. Dit geeft hier veel ongenoegen onder de revolutionaire helden, die meenen, dat, wanneer men zich maar veroot, de wettig daargestelde magten moeten zuchten. — De minister eene zware zaak voorhanden, met den ex-prefect

minsters bevinden zich onpasselijk; en hoe kan dit anders zijn? Nimmer zijn bestuurders dus gehavend geworden. De civiele lijst geeft ook bezwaren, welke verre zijn van beslist te wezen.

De heer *Casimir Perrier* is, gedurende de ongesteldheid van den graaf *Sebastiani*, met het ministerie van buitenlandsche zaken belast.

LUIK den 30sten December.

De dagbladen dezer stad en ook die van Brussel melden, dat de opstandelingen in de provincie Luxemburg, in den namiddag van den 26sten, bij Ettelbruck, in het arrondissement Diekirch, geslagen zijn, en dat zij zich daarop verstrooid hebben. De *Courrier de la Meuse* geeft daarvan de volgende berichten:

De onlusten in het Duitsehe gedeelte van Luxemburg loopen ten einde. De bende opstandelingen, die door *Tornaco* aangevoerd werd, is den 26sten dezer door de gardes civiques van Ettelbruck en Diekirch geslagen en geheel verstrooid. De opstandelingen waren eerst veilig binnen de stad en den kring der vesting van Luxemburg. Ook nu waren zij naar de stoeterij van Walferdange, binnen dien kring gelegen, terug getrokken; maar de Pruisische militaire autoriteit heeft hen van daar doen verhuizen, en toen zij vervolgens naar de vesting de wijk namen, aldaar doen ontwapenen. Een en twintig opstandelingen zijn krijsgesvangen gemaakt, en verscheiden hunner zijn gekwetst en gesneuveld.

Na is er nog eene bende, die door de *Stappers*, gewezen hoofd-ambtenaar bij de domeinen, aangevoerd wordt. Men verwacht Belgische troepen te Arlon, en vertrouwt, dat met dezelve het land spoedig geheel zal gezuiverd zijn.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

In de zitting van den 29sten December, is het ontwerp van wet omtrent de grondbelasting (verhoogd met 20 procenten) met 33 tegen 18 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Luijben, van Nagell, Hofstede, de la Court, Schimmelpenninck, Sandberg, Lemker, Gookinga, van Tuijl van Heese, Sijpkens, Dijkmeester, van Randwijck, van Meeuwen, van Swinderen, van Dijn van Isselt, van Reenen, Cuipers, Ingenhousz.*

Afwegig waren de heeren: *G. Clifford, Quintus, Sasse van Isselt en van der Gronden.*

Den 30sten December is de kamer tweemaal vergaderd geweest tot het beraadslagen over het ontwerp van wet tot vaststelling van middelen ter bestrijding der uitgaven voor 1832. In de avond-zitting is dit ontwerp aangenomen met 35 tegen 13 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *van Reenen, Hofstede, de la Court, van Nagell, van Randwijck, Lemker, Luijben, Sijpkens, Sandberg, Gookinga, van Sijzama, van Meeuwen en Ingenhousz.*

In de zitting van Vrijdag avond en die van Zaterdag zijn voorts aangenomen geworden:

De Eerste Kamer heeft kennis gegeven, dat zij zich met de begrootingswet der uitgaven heeft vereenigd.

Het ontwerp van wet omtrent het zout, met 46 tegen 2 stemmen (de heeren van *Reenen* en *Bijleveld*).

Dat omtrent de suiker met 46 tegen 3 stemmen (de heeren van *Reenen, Warin* en *Bijleveld*).

Dat omtrent het gedistilleerd met 47 tegen 2 stemmen (de heeren van *Reenen* en *Bijlevel d.*)

Dat ten aanzien van het geslagt, met 37 tegen 4 stemmen (de heeren van *Sijzama, van Reenen, Bijleveld* en van *Nagell*).

En is dat omtrent de zeep, verworpen geworden, met 33 stemmen tegen 3, als hebbende men den accijns als te hoog opgevoerd beschouwd.

De eerste Kamer heeft de wet ten aanzien der middelen aangenomen, doch opzigtelijk de grondbelasting heeft zich grooten tegenstand verklaard.

ARNHEM, den 2^{den} Januarij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 1 Jan. 2 El 6 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 10 D
Den 2 dito 2 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D

Op den 28sten December 1831, beviel op den Huize *PRESIE-HAARF*, bij ARNHEM, van eenen ZONN, Vrouwe *F. S. C. VAN OVERVELD T*, geboren de *VAYNES VAN BRAKELL*.

Gisteren nacht, omstreeks half twaalf ure, beviel, ten huize van hare ouders te ZALT-BOMMEL, met den Goddelijken bijstand voorspoedig van eenen ZONN, *A. P. G. VAN BENTHEM VAN DEN BERGH*; geliefde Echtgenote van *G. J. W. CARR*.

den 30sten December 1831.

Mijn jongste kindje, geboren den 5^{den} Julij des vorigen jaars, is heden overleden.

ARNHEM,
den 1sten Januarij
1832.

D. G. VAN EMBDEN.

§ § § *Mr. N. G. FRANKEN*, Notaris te *Elst*, zal op Woensdag den 11^{den} Januarij 1832, ten tien ure, ten huize der Erven *AALBERS*, te *Elst*, in het openbaar bij toelag verkoopen: drie *HOFSTEDEN*, gelegen onder *Elsten* en bij den inzet met de hoogen gebracht op de volgende sommen, als: eene, groot $3\frac{1}{2}$ Bunders, waarbij twee *SCHURREN* en *BERG*, bewoond bij *H. EERHOUT*, op f 2310, eene groot $1\frac{1}{2}$ Bunders, bewoond bij *M. EERHOUT*, op f 1000; en eene groot $\frac{1}{2}$ Bander, bewoond bij *W. HOOGEVELD*, op f 520.

† † † Op Vrijdag den 13^{den} Januarij 1832, des voormiddags ten 10 ure, zullen er, ten Herberge van *JAN STAPEL BROEK*, te *Baak*, in het openbaar verkocht worden: Een groot aantal perceelen buitengewoon zware *POPULIEREN*- en *SCHOTWILLIGE BOOMEN*, waaronder zich Boomen bevinden ter dikte van een El bij eene lengte van 22 à 24 Ellen; uitgebaakt onder de Huizen *Baak* en *Suideras* en waaromtrent men inmiddels nadere informatie kan bekomen bij den Rentmeester *G. WIENHOLTS*, te *Baak*.

§ § § *TE HUUR*, tegen 1° Mei 1832, binnen de Stad, ten *Hattem*, een zeer goed *HEERENHUIS* voorzien van negen *KAMERS*, waarvan vier behangen en vijf van *STOOKPLAATSEN* voorzien zijn, ruime *KEUKEN*, met *REGEN*- en *POMPWATERS*. *POMP*, twee *KELDERS*, vrij van water, twee ruime *ZOLDERS*, *TUIN* met *VRUCHTBOOMEN*, *SCHUURTJE*, waarin *STOOKPLAATS* en *BERGING* voor *Turf* en *Hout*, ook des verkiezende *STALLING* en *KOETSHUIS*.

Iemand hierop inclinerende of genegen zijnde adresseer zich met brieven franco aan Mevr. de Wed. *H. G. BENNET*, te *Edo*, bij *Wageningen*.

§ § § Op Zaterdag den 7^{den} Januarij 1831, des voormiddags om 10 uren, zullen, te *Brummen*, in het *Kromhout*, worden verkocht; ruim 100 strks *PEPPELEN BOOMEN*, geschikt voor *Planken* en *Klomp*.

§ † § Een ieder welke magt inhaeren tot den vacerenden *Post* van *vroedvroouw*, te *Ermele*, Provincie *Gelderland*, wordt uitgenoodigd om zich, met overlegging van diploma en bewijs van goed gedrag, voor of op den 13^{den} Januarij aanstaande, met vrachtwijs brieven te adresseren aan den ondergeteekenden Burgemeester van *Ermele*.

Het jaarlijksch traktement is f 80.

Nunspeet, den 30sten December 1831.

C. L. VITRINGA.

§ § § Men verlangt, tegen primo Februarij aanstaande of eerder, § § *KOST* en *INWONING*, voor Man en Vrouw zonder Kinderen, bij fatsoenlijke lieden in het beste gedeelte van *Gelderland* ten platte lande. Iemand hierop reflecterende, adresseer zich met opgave van ligging en prijs, bij *A. VAN DER WERVE* en *ZOON*, Boek- en Pergament-Handelaars, oude *Teerlaten* of *Slijpsteenen*, No. 22, te *Amsterdam*. Brieven franco.

** Bij den Boekhandelaar *JOHs. GUYKENS*, te *Amsterdam*, is van de pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. *Avonturen en zonderlinge Ontmoetingen of Gedenkschriften van een Scherpevoeger*, door *L. LAX*, in twee deelen compleet, met gegraveerden titel en vignet.

Deze Roman behelst de lotgevallen van een staatkundige Avontuurer met toepassing op de tegenwoordige staatkundige berberingen in Europa en levert eene hoogstaande en nuttige lectuur op.

II. Het volgend afbeeld (ten voeten liep) van *FREDRIK PRINS DER NEDERLANDEN*, BESCHERMER en BEGEERNAAR van het *EDELE GOEDE*, en *SCHOOONE*, en Sintes-papier gedrukt op

Zijnde een tegenhanger van het uitmuntend gelijkend afbeeld van *Z. K. H. Prins WILLEM VAN ORANJE*, en even als deze door den Heer *HOOGHAMER*, in het Koper gebracht.